

Dumnezeu stabileste

O DATĂ

pentru judecată

27 d.Hr. botezul lui Isus

31 d.Hr. crucificarea lui Isus

538 Căderea Imperiului Roman

1798 Timpul sfârșitului

18

Subiecte uimitoare **18**

În broșura nr. 16, am învățat că Dumnezeu are o întreită solie, deosebit de importantă, care trebuie să fie vestită fiecărui om de pe pământ, înainte de sfârșitul timpului. Scopul acestei întreite solii, este de a pregăti oamenii pentru revenirea lui Isus. Prima parte a mesajului, poruncește cu seriozitate oamenilor să se închine și să dea slavă lui Dumnezeu, pentru că ceasul solemn al judecății a sosit (Apocalipsa 14:7). În Daniel capitolele 8 și 9, Dumnezeu descoperă cu exactitate data începerii judecății. Mai mult, El dovedește că Isus este Fiul Său neprihănit, Mântuitorul, Mesia. Nici o altă profeție din Cuvântul lui Dumnezeu nu este mai importantă, mai vitală - și totuși, numai foarte puțini oameni sunt conștienți de acest lucru. Înainte de a pătrunde în acest studiu, te rog, citește Daniel capitolul 8 și roagă-L pe Dumnezeu, să te călăuzească în timp ce descoperi adevărurile din această lecție referitoare la întreita solie îngerească.

Berbecul reprezintă Medo-Persia.

1. Daniel a văzut în viziune, un berbec cu două coarne, care împungea spre apus, spre mieznoapte și spre miezăzi, subjugând toate fiarele pe care le întâlnea (Daniel 8:3,4). Ce simbolizează berbecul?

.....

„Berbecule, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărății Mezilor și Persilor.” Daniel 8:20

Răspuns: Berbecul simbolizează împărăția Medo-Persiei, care, de asemenea, în Daniel 7:5 (vezi broșura 15) este reprezentat printr-un urs. Profețiile cărților biblice Daniel și Apocalipsa, urmează principiul “repetă și dezvoltă”, ceea ce înseamnă că fiecare profeție menționată într-un capitol, este reluată în capitolul următor, pentru a lărgi orizontul înțelegerii. În acest fel, profețiile biblice capătă claritate și siguranță.

Țapul reprezintă Grecia.

2. Ce animal uimitor, a văzut Daniel după aceea?

.....

„Berbecule, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărății Mezilor și Persilor. Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui, este cel dintâi împărat.” Daniel 8:20,21.

Răspuns: Apoi, Daniel a văzut, apărând deodată, un țap.

El avea un corn mare și se mișca cu repeziciune. Țapul a atacat și a biruit berbecul. Cornul cel mare a fost frânt iar în locul lui, au crescut alte patru coarne. Țapul reprezintă a treia împărăție a lumii, Grecia, iar cornul cel mare simbolizează pe Alexandru Macedon. Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt, reprezintă cele patru regate în care s-a împărțit imperiul lui Alexandru. În Daniel 7:6, cele patru regate sunt simbolizate de cele patru capete ale leopardului, care de asemenea, reprezintă Grecia. Aceste simboluri sunt atât de clare, încât pot fi ușor identificate în istorie.

3. În Daniel 8:8,9, este menționată, apoi, apariția puterii cornului mic. Ce reprezintă cornul cel mic?

.....

Răspuns: Cornul cel mic reprezintă Roma. Unii sugerează ideea potrivit căreia cornul cel mic reprezintă pe Antiochus Epiphanes, un împărat care a domnit peste Palestina în secolul al doilea înainte de Hristos și care a desființat serviciile de închinare evreiești. Alții, inclusiv conducătorii Reformațiunii, au considerat că prin cornul cel mic este reprezentată atât Roma păgână, cât și Roma papală. Să studiem dovezile care evidențiază acest adevăr:

- A.** Conform principiului “repetă și dezvoltă”, puterea simbolizată aici trebuie să fie Roma, deoarece atât în capitolul 2, cât și în capitolul 7, aceasta este împărăția care urmează Greciei. Daniel 7:24-27, stabilește faptul că Roma papală va fi urmată de împărăția lui Hristos (vezi broșura 15). Cornul cel mic din Daniel capitolul 8, se potrivește cu exactitate acestei descrieri: el urmează împărăției Greciei și în final, este nimicită “fără ajutorul vreunei mâini” la revenirea lui Isus. (Compară Daniel 8:25 cu Daniel 2:34).
- B.** Daniel capitolul 8 spune că Medo-Persia avea să ajungă “puternică” (versetul 4), Grecia “foarte puternică” (versetul 8), iar puterea cornului cel mic “nespus de mare” (versetul 9). Istoria arată fără îndoială, că după Grecia, nu a existat nici o altă putere “nespus de mare”, în afară de Roma.
- C.** Roma și-a lărgit puterea spre sud (Egipt), spre Est (Macedonia) și spre “țara cea minunată” (Palestina), împlinind cu precizie profeția. Nici o altă putere importantă, în afară de Roma, nu corespunde acestei realități istorice.
- D.** Numai Roma s-a ridicat împotriva “căpeteniei oștirii” (versetul 11) și

“Cornul cel mic” din Daniel capitolul 8 reprezintă Roma păgână și Roma papală. Așadar, cornul cel mic din ultimele zile este papalitatea.

(continuare pe pagina următoare)

împotriva “Domnului domnilor” (versetul 25). Roma păgână L-a răstignit. De asemenea, ea a distrus templul evreilor. Înlocuind lucrarea extrem de importantă pe care Isus, Marele Preot, o îndeplinește în ceruri, cu niște preoți pământești care pretind că pot ierta păcatele, Roma papală a contribuit efectiv la “surparea locașului celui sfânt” (versetul 11) și a “călcat în picioare Sfântul Locaș”(versetul 13). Nimeni nu poate ierta păcatul în afară de Dumnezeu (Luca 5:31). Isus este singurul Mare Preot și Mijlocitor (1 Timotei 2:5).

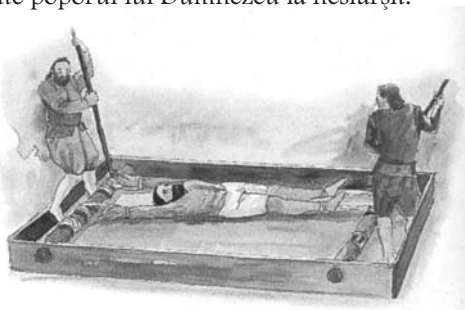
4. Daniel 8 ne arată că puterea cornului cel mic avea să “piardă” și să “calce în picioare” mulți oameni din poporul lui Dumnezeu (versetele 10,24,25). Care a fost răspunsul cerului, atunci când un sfânt a întrebat cât timp va mai fi călcat în picioare sanctuarul ceresc și poporul lui Dumnezeu?

“Și el mi-a zis: ‘Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi, sfântul Locaș va fi curățit!’ Daniel 8:14.

Răspuns: Răspunsul a fost că sanctuarul ceresc avea să fie curățit după 2 300 de zile profetice, sau 2 300 de ani literal. (În broșura 15 este oferită o explicație completă cu privire la principiul : o zi profetică = un an literal, care se găsește în Ezechiel 4:6 și Numeri 14:34). Am învățat deja că sanctuarul pământesc din vechiul Israel, era curățit o dată pe an, în ziua ispășirii.

În ziua aceea, Israelul era recunoscut ca adevăratul popor al lui Dumnezeu iar păcatele tuturor erau îndepărtate. Cei răi, care stăruiau în păcat, erau nimicivi pentru totdeauna din mijlocul adunării. În acest fel, tabăra era curățită de păcat.

Cerul era prezent, asigurându-l pe Daniel, că puterea cornului mic nu avea să se extindă, să controleze lumea și să persecute poporul lui Dumnezeu la nesfârșit. Dimpotrivă, după 2 300 de ani, Dumnezeu avea să hotărască o zi de ispășire, de judecată, în care păcatul și păcătoșii vor fi condamnați, iar mai târziu îndepărtați din Univers pentru totdeauna. În felul acesta, Universul va fi curățit de păcat. În sfârșit, după o vreme atât de îndelungată, poporul lui Dumnezeu va fi îndreptățit și eliberat de toate nedreptățile, iar pacea și armonia vor inunda, din nou, tot Universul.

Puterea cornului mic a persecutat și a ucis milioane de oameni ai lui Dumnezeu.

5. Ce solie de actualitate a subliniat în repetate rânduri, îngerul Gabriel?

„... Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!” Iată, îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mâniai,...” „Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.” Daniel 8:17,19,26

Răspuns: Gabriel a declarat în repetate rânduri că profeția celor 2 300 de zile, implică evenimentele din timpul sfârșitului, timp care - așa cum am învățat din broșura 15 - a început la 1798. Îngerul dorește ca noi să înțelegem faptul că, profeția celor 2 300 de zile, este o solie care ni se aplică în primul rând nouă, celor care ne aflăm în pragul încheierii istoriei. Acest mesaj are o semnificație deosebită pentru astăzi.

Daniel s-a rugat, pentru ca Dumnezeu să-i descopere semnificația profeției celor 2300 de ani.

Introducere la Daniel capitoul 9

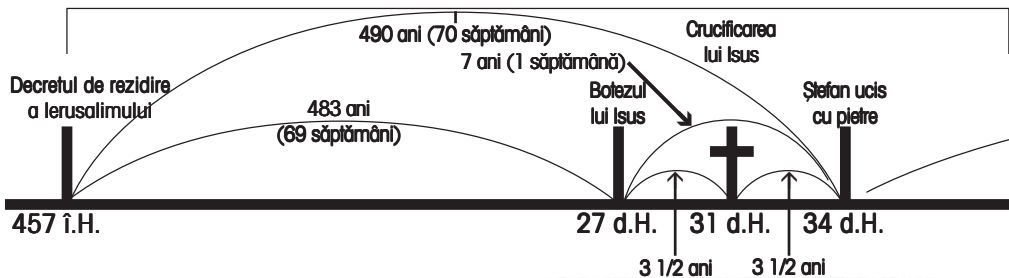
După viziunea relatată în capitoul 8, îngerul Gabriel a venit la Daniel și a început să-i explice semnificația vedeniei. Când Gabriel a ajuns la înțelesul celor 2 300 de zile, profetul a leșinat, apoi a zăcut bolnav mai multe zile. El și-a recăpătat puterile și și-a reluat slujba la curtea împăratului, dar era foarte preocupat de semnificația celor 2 300 de zile, pe care încă nu o pricepuse. Daniel s-a rugat stăruitor pentru poporul său, care era rob în Medo-Persia. El a mărturisit păcatele poporului și a implorat iertarea lui Dumnezeu. Capitoul 9 din Daniel, începe cu această rugăciune stăruitoare, de mărturisire și implorare a profetului. *Înainte de a continua studiul acestei broșuri, te rog, citește acum capitoul 9 din Daniel.*

6. Cine l-a atins, pe neașteptate, pe Daniel, în timp ce se ruga și ce mesaj i-a adus (Daniel 9:21-23)?

Răspuns: Îngerul Gabriel l-a atins pe Daniel, afirmând că se afla acolo pentru a-i explica restul profeției descrise în capitoul 8 (compară Daniel 8:26 cu Daniel 9:23).

Îngerul Gabriel a venit la Daniel să-i explice profeția celor 2300 de ani.

7. Cât timp, din perioada de 2300 de ani, a fost oferit poporului evreu și Ierusalimului? (Daniel 9:24)

Răspuns: Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra (sau scoase din perioada de 2 300 de ani) poporului evreu. Cele șaptezeci de săptămâni profetice echivalează cu 490 de zile literale ($70 \times 7 = 490$). În curând, israeliții urmau să se întoarcă din robia Medo-Persană și Dumnezeu avea să ofere poporului Său ales un nou timp de har, o nouă ocazie de a se pocăi și de a-I sluji; și anume, 490 de ani, din perioada profetică de 2 300 de ani.

Gabriel i-a explicat lui Daniel importanța evenimentelor care urmau să se deruleze de-a lungul celor 2 300 de ani.

8. Ce eveniment avea să marcheze începutul perioadelor profetice de 2300 de ani și respectiv 490 de ani și când a avut loc? (Daniel 9:25)

Împăratul Artaxerxe, a autorizat rezidirea Ierusalimului în anul 457 î.H.

Răspuns: Evenimentul care a marcat începutul acestor perioade profetice a fost decretul împăratului persan Artaxerxe, prin care poporul lui Dumnezeu (care era rob în Medo-Persia), a fost autorizat să se întoarcă la Ierusalim și să rezidească cetatea. Decretul, care se găsește în Ezra capitolul 7, a fost emis în anul 457 î.H. - în anul al șaptelea al domniei lui Artaxerxe - și a intrat în vigoare în toamna aceluiași an. Artaxerxe a început să domnească în anul 464 î.Hr.

2300 ani

1810 ani

Începe
judecata de cercetare

1844 d.H.

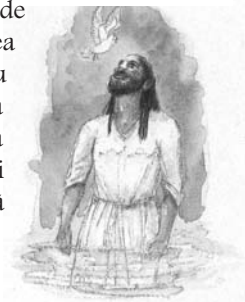
9. În Daniel 9:25, îngerul a afirmat că adăugând celor 457 de ani, 69 de săptămâni profetice sau 483 de ani literali ($69 \times 7 = 483$), se ajunge la Mesia. Este adevărat?

Răspuns: Da, este adevărat! Calculele matematice arată că socotind 483 de ani, din toamna anului 457, ajungem în anul 27 d.H. “Mesia” înseamnă “Unsul” (Ioan 1:41). Isus a fost uns cu Duhul Sfânt, cu ocazia botezului Său (Fapte 10:38). Acest eveniment a avut loc în anul al 15-lea al domniei lui Tiberiu Cezar, adică în anul 27 d.H. Gândește-te! Acest fapt a fost prezis cu mai mult de 500 de ani înainte! Atunci Isus a început să predice “împlinirea vremii” (referindu-se la împlinirea celor 483 de ani care aveau să conducă la Mesia). Astfel, El a împlinit cu siguranță profetia (Marcu 1:14,15; Galateni 4:4). Practic, Isus și-a început lucrarea referindu-se cu claritate și accentuând împlinirea perioadei profetice de 2 300 de ani. Aceasta constituie o dovadă solemnă și uimitoare că:

A. Biblia este inspirată.

B. Isus este Mesia.

C. Toate datele menționate în perioadele profetice de 2300 de zile / 490 de ani, sunt exacte. Ce temelie sigură pe care putem clădi!

Botezul lui Isus a fost o împlinire deplină a profetiei biblice.

10. Până acum ne-am referit la perioada de 483 de ani din profetia cu privire la timpul de har de 490 de ani. A mai rămas o săptămână profetică sau șapte ani literali (Daniel 9:26,27).

Ce evenimente au urmat și când au avut loc?

Răspuns: Isus a fost “stârpit” sau răstignit “la mijlocul săptămânii”, în primăvara anului 31 d.H. adică la trei ani și jumătate după ungerea Sa. În traducerea KJV, versetul 26 descoperă esența Evangheliei: “După aceste șaizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, dar nu pentru Sine Însuși.” Lăudat să fie Dumnezeu, pentru că Isus a fost răstignit, dar nu pentru Sine Însuși. El care “n-a făcut păcat” (1 Petru 2:22) a fost crucificat pentru păcatele noastre (1 Corinteni 15:3; Isaia 53:5). Isus și-a oferit din iubire, de bună voie viața Sa neprețuită ca să ne salveze din păcat. Aleluia, ce Mântuitor! Jertfa de ispășire a lui Isus este esența capitolelor 8 și 9 din cartea lui Daniel.

11. Dacă Isus a murit după trei ani și jumătate de la începutul lucrării Sale, cum a putut El să "facă un legământ trainic cu mulți" pentru tot timpul de șapte ani (o săptămână profetică) la care se referă Daniel 9:27?

Ucenicii au predicat mulțimilor de evrei.

.....
Răspuns: Legământul constă în binecuvântarea prin care Isus a consimțit să mântuiască pe oameni din păcat (Evrei 10:16,17). După ce lucrarea Sa de trei ani și jumătate a luat sfârșit, Isus a confirmat valabilitatea legământului prin uceniciei Săi (Evrei 2:3). El i-a trimis mai întâi la națiunea iudaică, pentru că poporului ales îi mai rămăsese trei ani și jumătate din perioada de har de 490 de ani.

12. În toamna anului 34 d.H. perioada de har de 490 de ani - ultima ocazie pe care poporul evreu a avut-o pentru a se pocăi - s-a încheiat. Ce au făcut atunci ucenicii?

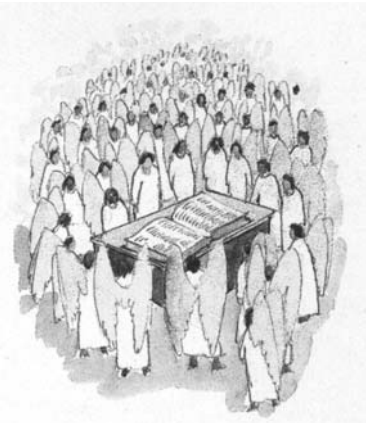

După uciderea lui Ștefan cu pietre, ucenicii au început să predice Evanghelia neamurilor.

Răspuns: Ucenicii au început să predice Evanghelia la alte neamuri și popoare ale lumii (Fapte 13:46). Ștefan, un diacon neprihănit, a fost ucis cu pietre în anul 34 d.H. Pentru că a respins pe Isus și planul de mântuire, poporul evreu a fost lepădat și, de acum înainte, nu avea să mai fie națiunea aleasă a lui Dumnezeu. În locul poporului evreu, Dumnezeu socotește drept copiii ai Săi, pe toți oamenii, indiferent de naționalitate, care acceptă să-I slujească. Ei devin astfel poporul ales al lui Dumnezeu - "moștenitori prin făgăduință". Desigur, printre copiii lui Dumnezeu se numără și evreii care, în mod individual, acceptă să-I servească lui Isus (Galateni 3:27-29; Romani 2:28,29).

13. Cât timp a mai rămas, din profeția celor 2300 de ani, după anul 34 d.H? Când se încheie această profeție și ce eveniment marchează sfârșitul ei (Daniel 8:14)?

Răspuns: Mai rămân 1810 de ani ($2300 - 490 = 1810$). Profeția se sfârșește în anul 1844 ($34 + 1810 = 1844$). Îngerul a spus că sanctuarul ceresc avea să fie curățit sau că judecata din ceruri avea să înceapă. (Sanctuarul pământesc a fost distrus în anul 70 d.H.). În broșura 17, am învățat că ziua ispășirii sau judecării cerești a fost lăsată pentru timpul sfârșitului. Acum știm că judecata din ceruri a început la 1844. Dumnezeu a hotărât această dată, care este la fel de sigură ca și momentul în care Isus a devenit Mesia, în anul 27 d.H. Poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului trebuie să vestească acest adevăr (Apocalipsa 14:6,7). Vei fi uimit și încântat să descoperi detaliile cu privire la judecată, în broșura 19. În zilele lui Noe, Dumnezeu a declarat că judecata popoului urma să aibă loc la sfârșitul unei perioade de 120 de ani (Genesa 6:3)- și așa a fost. În zilele lui Daniel, Dumnezeu a declarat că judecata din timpul sfârșitului urma să înceapă la încheierea perioadei profetice de 2300 de ani (Daniel 8:14) - și așa a fost. Judecata lui Dumnezeu pentru timpul sfârșitului, se desfășoară din anul 1844.

Judecata de cercetare a lui Dumnezeu este asistată de oștile cerești.

Înțelesul ispășirii

În limba engleză, cuvântul “atonement” (ispășire) exprimă o înțelegere deplină, o unitate desăvârșită, o armonie perfectă a relației. La început, în ceruri exista o armonie perfectă. Dar Lucifer, un înger ceresc strălucitor (vezi broșura 2), s-a ridicat împotriva lui Dumnezeu și a principiilor guvernării Sale. O treime din îngerii cerului, s-au unit cu Lucifer în această răzvrătire (Apocalipsa 12:3,4,7-9).

În Biblie, această răzvrătire împotriva lui Dumnezeu și a principiilor Sale, este numită păcat. Păcatul aduce suferință, confuzie, haos, nenorocire, dezamăgire, durere, trădare și orice alt rău care poate exista. Mai mult, plata păcatului este moartea veșnică (Romani 6:23), în iazul de foc (Apocalipsa 21:8). Păcatul se împrășteie mai rapid și mai mortal decât cel mai cumplit cancer. El pune în pericol întreg Universul.

Dumnezeu a aruncat afară din cer pe Lucifer și pe îngerii săi (Apocalipsa 12:7-9) iar Lucifer a primit un nume nou - “Satana”, care înseamnă “vrăjmaș”. Îngerii lui decăzuți se numesc acum demoni. Satana i-a amăgit pe Adam și Eva și astfel, păcatul a venit asupra omenirii. Ce tragedie îngrozitoare! Lupta teribilă dintre bine și rău a început și se părea că răul avea să învingă. Situația părea fără speranță.

O, nu! Isus, Fiul lui Dumnezeu, care era mai mult decât egal cu toți oamenii care au trăit vreodată, S-a oferit să plătească prețul pentru pedeapsa morții, în locul fiecărui păcătos (1 Corinteni 5:7). Acceptând jertfa Sa, păcătosul poate fi eliberat de vinovăția păcatului (Romani 3:25). Astfel, prin acest plan măreț, atunci când este invitat, Isus intră în viața omului (Apocalipsa 3:20) schimbându-l într-o făptură nouă (2 Corinteni 5:17). Prin puterea lui Isus, cel convertit poate rezista lui Satana și poate fi modelat luând chipul lui Dumnezeu, după care a fost creat (Genesa 1:26; Romani 8:29).

Satana este cauza oricărui păcat.

Binecuvântarea ispășirii pe care Isus ne-o oferă, cuprinde un plan prin care păcatul va fi izolat va fi nimicit. Odată cu păcatul va fi nimicit Satana, demonii lui și toți cei ce s-au unit cu el în răzvrătire (Matei 25:41; Apocalipsa 21:8). Mai mult, toți oamenii vor primi informații cuprinzătoare, atât cu privire la Isus și conducerea Sa iubitoare, cât și referitoare la Satana și dictatura sa diabolică, astfel încât, fiecare persoană de pe pământ, să poată alege în mod inteligent de partea cui va fi: a lui Isus sau a lui Satana (Matei 24:14; Apocalipsa 14:6,7).

Cazul fiecărui om va fi examinat în curțile cerești

(Romani 14:10-12) iar Dumnezeu va lua în considerație alegerea pe care fiecare, individual, a făcut-o: pentru Isus sau pentru Satana (Apocalipsa 22:11,12). În sfârșit, după eradicarea păcatului, Dumnezeu va crea ceruri noi și un pământ nou (2 Petru 3:13; Isaia 65:17) - unde păcatul nu va mai apare niciodată (Naum 1:9) - pe care îl va dărui poporului Său drept locuință pentru veșnicie (Apocalipsa 21:1-5). Dumnezeu Tatăl și Fiul vor locui, pentru totdeauna, împreună cu cei neprihăniți, în fericire și armonie desăvârșită.

Dumnezeu ne-a descoperit toate aceste adevăruri în Cuvântul Său și ni le-a dovedit practic în serviciile sanctuarului din Vechiul Testament, și în mod special în ziua ispășirii. Isus este cheia ispășirii. Numai prin jertfa Sa de pe Calvar, această lucrare este posibilă. Numai prin El, Universul va fi curățit de nelegiuire, numai prin El, ne putem elibera de povara păcatului din viața noastră. Nu-i de mirare că întreita solie îngerească din Apocalipsa ne cheamă să slujim numai lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:6,7).

14. Care este motivul pentru care unii interpreți ai Bibliei, au scos ultima săptămână profetică (sau ultimii șapte ani) din perioada de 490 de ani, acordată poporului evreu și au atribuit-o lucrării din timpul sfârșitului a Antihristului?

Răspuns: Aceasta este o întrebare interesantă, la care putem răspunde recapitulând evidența biblică:

A. Nu există nici o justificare, nici o dovadă sau împuternicire prin care se poate introduce un interval, o breșă între anii profeției celor 490 de ani. Profeția este continuă, la fel ca și perioada de 70 de ani a robiei poporului lui Dumnezeu, menționată în Daniel 9:2.

B. Niciăieri în Scriptură nu este menționat un anumit număr de zile, săptămâni, luni sau ani, în care să fie cuprins un interval oarecare. Peste tot sunt relatate perioade continue sau unități de timp consecutive.

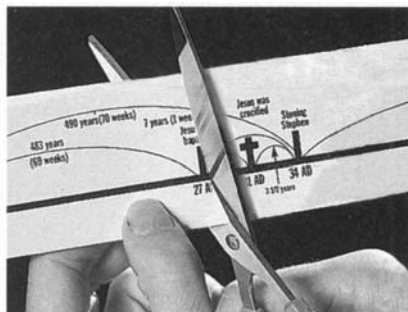
C. Anul 27 d.H.(anul botezului lui Isus) constituie momentul de început al ultimei săptămâni profetice, așa cum Isus a accentuat la începutul predicării Sale : “S-a împlinit vremea...”. Marcu 1:15.

D. În momentul morții Sale pe cruce, în primăvara anului 31, Isus a strigat: “S-a sfârșit”. Prin aceste cuvinte, Mântuitorul S-a referit la profețiile privitoare la moartea Sa, din Daniel capitolul 9. De exemplu:

1. “Mesia” avea să fie “stârpit” sau răstignit (versetul 26).

2. El avea să facă “să înceteze jertfa și darul de mâncare” fiind jertfit ca adevărat Miel al lui Dumnezeu (versetul 27; 1 Corinteni 5:7; 15:3).

3. El avea să facă “ispășirea păcatelor” (versetul 24).

De ce ar dori cineva să taie o parte importantă a acestei profeții ?

Nu există nici o dovadă, nici o autoritate biblică pe baza căreia ultima săptămână profetică - sau șapte ani din perioada celor 490 de ani acordată poporului evreu - să fie scoasă și aplicată lucrării Antihristului din ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Mai mult, scoaterea ultimei săptămâni profetice din perioada celor 490 de ani, deformează adevăratul înțeles al multor profeții din Daniel și Apocalipsa, ceea ce împiedică pe mulți oameni să le înțeleagă corect. Iată de ce, Dumnezeu condamnă interpretările profetice singulare, așa cum este și teoria referitoare la ultimii șapte ani ai perioadei profetice de 490 de ani. Astfel de interpretări conduc întotdeauna oamenii la rătăcire.

15. Jerffa de ispășire a lui Isus a fost adusă pentru tine. Ești gata să-L inviți în viața ta, să te curățească de păcat și să te schimbe într-un om nou?

.....

Răspunsul tău: _____

RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE CARE TE PREOCUPĂ

1 Cornul cel mic apare atât în Daniel capitolul 7, cât și în Daniel capitolul 8. Este vorba de aceeași putere?

RĂSPUNS: Puterea cornului mic din Daniel 7 simbolizează papalitatea. Puterea cornului mic din Daniel 8 reprezintă atât Roma păgână cât și Roma papală.

2 În traducerea ebraică expresia "două mii trei sute de zile" din Daniel 8:14, este consemnată ca "două mii trei sute de seri și dimineți". Înseamnă că este vorba de 1 150 de zile, așa cum cred unii?

RĂSPUNS: Nu. În Genesa 1:5, 8,13,19,23,31, Biblia arată clar faptul că o seară și o dimineață, înseamnă o zi. Nici un eveniment istoric - prin care să fie adevărată o astfel de profeție - nu a avut loc la încheierea perioadei de 1150 de zile.

3 Ce rol joacă "alegerea" în viața creștinului?

RĂSPUNS: Alegerea este mijlocul cel mai important prin care se asigură reușita. Dumnezeu a considerat întotdeauna libertatea alegerii ca un principiu de guvernare(Iosua 24:15). Deși El dorește să mântuiască pe toți oamenii (1Timotei 2:3,4), le acordă totuși libertatea de a alege (Deuteronom 30:19). Dumnezeu i-a îngăduit lui Satana să se răzvrătească împotriva Lui. De asemenea, El a permis lui Adam și Evei să aleagă neascultarea. Neprihănirea nu este o dispoziție dinainte stabilită și programată, prin care chiar dacă vreau sau nu să merg, sunt luat la cer, indiferent de felul în care trăiesc. Alegerea înseamnă că sunt totdeauna liber să mă răzgândesc, să-mi schimb orientarea, atitudinea. Isus mă invită să-L aleg pe El (Matei 11:28-30) și să-mi reafirm, zi de zi, alegerea (Psalmul 86:3). Dacă Îl aleg în fiecare zi, Isus mă va schimba, făcându-mă asemenea Lui și în cele din urmă mă va lua în binecuvântata Sa împărăție. Te rog, ține minte! În orice clipă sunt liber să-mi schimb orientarea. Dumnezeu nu mă va obliga. Iată de ce, este atât de necesar să aleg să-I slujesc în fiecare zi.

4 Mulți cred că împăratul Antioh Epifanes este cornul cel mic din Daniel 8. Cum putem fi siguri că acest lucru nu este adevărat?

RĂSPUNS: Există multe motive. Iată, mai jos, câteva dintre acestea:

- A. Puterea lui Antioh Epifanes nu "s-a mărit nespus de mult" așa cum este relatat în Daniel 8:9.
- B. El nu a domnit la "sfârșitul stăpânirii" împărăției Seleucilor, așa cum indică profeția (Daniel 8:23), ci mai degrabă la jumătatea acestei perioade.
- C. Cei care consideră că Antioh Epifanes este cornul cel mic, socotesc cele 2300 de zile ca zile literale, nu ca zile profetice - fiecare zi egală cu un an. Această perioadă literală, ceva mai mare de șase ani, nu are nici o semnificație în lumina profeției din Daniel 8. Toate încercările de a armoniza această perioadă literală cu domnia lui Antioh Epifanes s-au dovedit a fi ridicole, punând în dificultate pe susținătorii acestei teorii.
- D. Cornul cel mic există în "timpul sfârșitului" (Daniel 8:12,17,19), pe când Antioh Epifanes a murit în anul 164 înainte de Hristos.
- E. Puterea cornului cel mic avea să se mărească "nespus de mult spre sud, spre est și în Palestina (Daniel 8:23). Deși Antioh Epifanes a stăpânit o vreme peste Palestina, el nu a avut niciodată succes în Egipt (sud) și în Macedonia (est).
- F. Cornul cel mic a distrus locul sfânt al sanctuarului lui Dumnezeu (Daniel 8:11). Antioh Epifanes nu a nimicit templul din Ierusalim. El a profanat templul care a fost distrus de romani în anul 70 după Hristos. El nu a nimicit nici Ierusalimul așa cum indică profeția.
- G. Hristos nu a stabilit nici o relație între evenimentele teribile relatate în Daniel 9:26,27 și nelegiuirile împlănuite de Antioh Epifanes în 167 î.H.; ci mai degrabă El S-a referit la perioada imediat următoare în care armatele romane aveau să distrugă Ierusalimul și templul, adică anul 70 d. H. (Luca 21:20-24). În Matei 24:15, Isus a indicat direct numele profetului Daniel și a menționat faptul că profeția din Daniel 9:26,27 urma să fie împlinită atunci când (în viitor) creștinii aveau să vadă "urâciunea pustiirii stând în locul prea sfânt", în Ierusalim. Acest adevăr este prea clar pentru a fi greșit înțeles!
- H. Isus a relatat cu claritate faptul că, distrugerea Ierusalimului avea să fie urmarea refuzului continuu al Israelului de a-L accepta ca Domn și Mântuitor (Matei 21:33-43; 23:37,38; Luca 19:41-44). Această legătură dintre respingerea lui Mesia și distrugerea Ierusalimului, este mesajul esențial descoperit de Daniel 9:26,27. Este o solie de avertizare cu privire la respingerea continuă a lui Mesia, în ciuda faptului că Israelului i se acordase o altă perioadă de har, de 490 de ani. Dacă aplicăm profeția din Daniel 8 și 9 la Antioh Epifanes (care a murit în 167, cu mult înainte de nașterea lui Isus), distrugem, de fapt, semnificația celui mai important timp profetic din Biblie.

REZUMATUL BROȘURII NR. 18

Marchează răspunsul corect.
Cifra din paranteză - (1) -
indică numărul
răspunsurilor corecte

1. **Berbecul din Daniel 8 simbolizează (1)**
 - Babilonul.
 - Medo-Persia.
 - Grecia.
 - Roma.
2. **Pe cine reprezintă țapul din Daniel 8? (1)**
 - Egiptul.
 - Palestina.
 - Grecia.
 - Asiria.
3. **Puterea cornului mic din Daniel 8 reprezintă (1)**
 - Pe Antioh Epifanul.
 - Roma păgână și Roma papală.
 - Ateismul.
 - Irakul.
4. **În vechiul Israel, ziua ispășirii era o zi de judecată.(1)**
 - Da.
 - Nu.
5. **Câți dintre cei 2300 de ani au fost acordăți Evreilor? (1)**
 - 490 de ani.
 - 700 de ani.
 - 1810 ani.
 - 100 de ani.
6. **În profetia biblică, o zi profetică echivalează cu un an literal. (1)**
 - Da.
 - Nu.
7. **Profetia celor 2300 de ani a prezis apariția lui Mesia, în anul 27 d.H. (cu 500 de ani înainte de împlinirea acestui eveniment) Mesia a apărut în momentul indicat de profetie. Acest lucru arată că (3)**
 - Biblia este inspirată.
 - Îngerul Gabriel a făcut o prezicere norocoasă.
 - Toate datele profetice sunt adevărate.
 - Isus este Mesia.
8. **Ce au făcut ucenicii în anul 34 d.H., când s-au încheiat cei 490 de ani acordăți poporului evreu? (1)**
 - Au început să predice Evanghelia la neamuri.
 - Au plecat într-o vacanță îndelungată.
 - Au spus că nici un evreu nu avea să mai fie mântuit vreodată.
9. **Ce s-a întâmplat în anul 1844, potrivit profetiei celor 2300 de zile din Daniel 8 și 9? (1)**
 - A început judecata din ceruri.
 - S-a sfârșit timpul de probă al poporului evreu.
 - Isus S-a înălțat la cer.
 - Dumnezeu a pus capăt timpului de probă al tuturor oamenilor.

10. Profetiile din Daniel și Apocalipsa se aplică mai întâi la noi și la timpul nostru. (1)

- Da.
- Nu.

11. Perioada celor 2300 de zile a început în (1)

- 34 d.H.
- 1994.
- 1491 î.H.
- 457 î.H.

12. În anul 34 d.H. (3)

- A luat sfârșit timpul de probă al evreilor, ca popor ales al lui Dumnezeu.
- Ucenicii au început să predice Evanghelia la alte popoare.
- Ștefan, un diacon neprihănit a fost ucis cu pietre.
- A început judecata din ceruri.

13. Nu există nici o autoritate sau dovadă biblică pe baza căreia ultima săptămână a celor 490 de ani atribuiți poporului evreu să fie scoasă din această perioadă și aplicată lucrării Antihristului din timpul sfârșitului.

- Adevărat.
- Fals.

14. Ziua ispășirii din ceruri va aduce Universul în armonie desăvârșită cu Dumnezeu. Care din următoarele declarații, referitoare la diversele aspecte ale ispășirii, sunt adevărate? (10)

- Isus și-a jertfit viața ca să plătească în locul nostru prețul pedepsei cu moartea.
- Isus ne-a eliberat de vina păcatului.
- Isus ne schimbă, făcându-ne ființe noi.

- Isus ne recrează după chipul lui Dumnezeu.
- La judecata din ceruri, Dumnezeu respectă alegerea fiecăruia de a servi lui Hristos sau lui Satana.
- Fiecărei persoane de pe pământ îi sunt oferite informații complete referitoare la planul de nimicire al lui Satana și la gloriosul plan de mântuire al lui Dumnezeu.
- Păcatul, Satana și păcătoșii vor fi izolați și nimiciți.
- Dumnezeu creează un cer nou și un pământ nou pentru poporului Lui și va locui în mijlocul lui.
- Păcatul nu va mai apare niciodată.
- Ispășirea a fost posibilă numai prin jertfa lui Isus de pe Calvar.
- Satana și îngerii lui vor fi convertiți și mântuiți.

15. Am acceptat în viața mea jertfa ispășitoare a lui Isus și L-am rugat să mă curățească de păcat.

- Da.
- Nu.